



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 313

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 august 1998

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
70.		79.	
— Ordonanță pentru modificarea art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/1997 privind reorganizarea regiilor autonome	2	— Ordonanță privind organizarea și funcționarea Fondului Cultural Național	9–10
73.		80.	
— Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 44/1997 privind transporturile rutiere	2–6	— Ordonanță privind prelungirea duratei de valabilitate a licenței N.M.T. și stabilirea taxei aferente	10–11
78.		81.	
— Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impozite și taxe	7–8	— Ordonanță privind unele măsuri pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate	11–14
		82.	
		— Ordonanță privind înregistrarea fiscală a plătitorilor de impozite și taxe	14–16

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/1997 privind reorganizarea regiilor autonome

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 pct. 12 lit. e) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Articol unic. — Articolul 1 alineatul (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/1997 privind reorganizarea regiilor autonome, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 19 iunie 1997, aprobată și modificată prin Legea nr. 207/1997, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Regiile autonome organizate în temeiul Legii nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice

de stat ca regii autonome și societăți comerciale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de autoritatea în coordonarea căreia își desfășoară activitatea, precum și cele înființate în temeiul Legii nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere se reorganizează în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență.“

PRIM-MINISTRU

RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,

Traian Băsescu

Ministrul finanțelor,

Daniel Dăianu

București, 25 august 1998.

Nr. 70.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 44/1997 privind transporturile rutiere

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 pct. 12 lit. l) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 44/1997 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 29 august 1997, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Prin *transport rutier* se înțelege orice operațiune de transport care se realizează cu vehicule rutiere, pentru deplasarea persoanelor, mărfurilor și bunurilor, chiar dacă vehiculul rutier este pe o anumită porțiune a drumului

transportat la rândul său pe/de un alt mijloc de transport; activitățile conexe transporturilor rutiere sunt considerate operațiuni de transport rutier.“

2. Articolul 4 alineatul (2) litera f) va avea următorul cuprins:

„f) stabilește condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere, metodologia de omologare pentru circulație a acestora, precum și metodologia de inspecție tehnică periodică;“

3. Articolul 4 alineatul (3) litera c) va avea următorul cuprins:

„c) certifică, prin omologare sau prin inspecția tehnică periodică, după caz, încadrarea vehiculelor rutiere în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și folosința conform destinației;“

4. Articolul 4 alineatul (3) litera k) va avea următorul cuprins:

„k) autorizează înființarea și funcționarea stațiilor de inspecție tehnică, supraveghează și controlează activitatea acestora și atestă personalul care efectuează inspecția tehnică periodică;“

5. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Ministerul Transporturilor poate acredita instituții publice subordonate, organisme tehnice specializate și societăți comerciale, autorizate, care să elaboreze și să pună în aplicare normele tehnice și reglementările specifice transportului rutier și să asigure inspecția și controlul tehnic de specialitate.“

6. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Instituțiile publice, organismele tehnice specializate și societățile comerciale, autorizate, prevăzute la art. 5, se vor autofinanța din tarife și comisioane, obținute din prestații specifice, precum și din alte surse, constituite potrivit legii.“

7. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Transportul rutier public se efectuează pe bază de contract, contra plată, de către operatori de transport rutier, titulari ai licențelor obținute în condițiile prezentei ordonanțe, având ca obiect de activitate transportul rutier și care dețin în proprietate sau cu chirie vehicule rutiere, indiferent de capacitatea de transport a acestora.“

8. Articolul 10 se abrogă.

9. Articolul 11, partea introductivă, va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Transportul rutier în interes propriu este efectuat fără încasarea vreunui tarif sau a echivalentului în natură ori în servicii al acestuia și se realizează, în principal, în următoarele condiții:“

10. Articolul 12 se abrogă.

11. Capitolul III va avea următorul titlu:

„Regimul unor bunuri de utilitate publică în domeniul transporturilor rutiere“

12. Articolul 17 alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Exploatarea unei autogări deschise traficului rutier este permisă numai în baza licenței de execuție, eliberată deținătorului autogării de către autoritatea competentă, cu valabilitate de 5 ani.“

13. Articolul 22 alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Amenajarea stațiilor pentru urcarea și coborârea călătorilor se face conform programelor de transport, la cererea operatorilor de transport sau a autorităților administrației publice locale.“

14. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — În localitățile în care nu se află autogări pot fi stabilite capete de traseu, în care trebuie asigurate serviciile minime aferente activității dintr-o autogară, cu avizul administrației publice locale și al Ministerului de Interne.“

15. Articolul 25 alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru accesul pe infrastructurile rutiere, vehiculele rutiere, fabricate în țară sau în străinătate, care urmează a fi înmatriculate sau sunt înmatriculate în România, se supun omologării pentru circulație pe drumurile publice și inspecțiilor tehnice periodice, după caz.“

16. Articolul 33 alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În *Registrul operatorilor de transport rutier* se înscriu operatorii de transport rutier posesori ai licenței de transport obținute în condițiile prezentei ordonanțe.“

17. Articolul 34 va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Licența de transport se acordă operatorilor de transport rutier public care îndeplinesc condițiile de onorabilitate, competență profesională și capacitate financiară.

(2) Condiția de onorabilitate a operatorului de transport se consideră îndeplinită dacă persoana sau persoanele care conduc permanent și efectiv activitatea acestuia nu au fost condamnate pentru infracțiuni penale grave, inclusiv de natură comercială, și nu au fost declarate necorespunzătoare de către autoritatea competentă în urma încălcării, în mod grav sau repetat, a reglementărilor în vigoare privind transporturile. Condiția se consideră îndeplinită, după reabilitarea acestora.

(3) Condiția de competență profesională este îndeplinită dacă persoana care conduce permanent și efectiv activitatea posedă un certificat eliberat de autoritatea competentă sau o diplomă de absolvire a unei instituții de învățământ superior tehnic.

(4) Condiția de capacitate financiară se consideră îndeplinită dacă operatorul de transport dispune de resurse financiare suficiente pentru începerea și desfășurarea activității.

(5) Criteriile privind îndeplinirea condițiilor de acordare a licenței de transport se stabilesc de autoritatea competentă.“

18. Articolul 36 va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — Licențele de transport pot fi suspendate sau anulate în caz de abateri grave sau repetate de la reglementările specifice privind transportul rutier și protecția mediului, inclusiv de la prevederile caietului de sarcini, sau când una dintre condițiile impuse pentru obținerea licenței de transport nu mai este îndeplinită.“

19. Articolul 37 alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Efectuarea unui transport rutier public de o anumită categorie și de un anumit tip de transport este permisă pe baza licenței de execuție, emisă de autoritatea competentă pentru fiecare vehicul, pe număr de circulație,

sau pentru un anumit traseu, în cazul transportului rutier de persoane.“

20. Articolul 40, literele a), c) și o) vor avea următorul cuprins:

„a) efectuarea de transporturi rutiere sau desfășurarea de activități conexe acestora, fără licențe sau cu licențe cu valabilitate expirată, suspendate sau anulate, precum și nerespectarea prevederilor caietelor de sarcini anexe la acestea;“

„c) utilizarea de către operatorii de transport români a unor conducători auto străini, fără drept de muncă în România, pentru conducerea autovehiculelor în trafic național și/sau internațional, ori efectuarea de către operatorii de transport străini a transporturilor în regim de cabotaj;“

„o) efectuarea de transporturi de către conducătorul auto, fără a avea la bord toate documentele necesare stabilite de autoritatea competentă ori fără a elibera legitimații de călătorie pasagerilor în cazul transportului public de persoane;“

21. După articolul 41 se introduce articolul 41¹, cu următorul cuprins:

„Art. 41¹. — Cuantumul amenziilor prevăzute la art. 41 pot fi modificate prin hotărâre a Guvernului.“

22. Articolul 46 va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — Consiliile locale orășenești și Consiliul General al Municipiului București au inițiativa și hotărăsc în probleme de interes local privind transportul public de persoane, cu excepția celor date prin lege în competența altor autorități publice.“

23. Articolul 47 va avea următorul cuprins:

„Art. 47. — Operatorilor care desfășoară transport rutier în interes propriu, de mărfuri și persoane, în trafic internațional, cu autovehicule care au masa totală maximă autorizată mai mare de 3,5 tone sau capacitate de peste 9 locuri pe scaune, inclusiv conducătorul auto, transporturi rutiere de mărfuri periculoase sau agabaritice, le sunt aplicabile dispozițiile prezentei ordonanțe privind exercitarea profesiei de operator de transport rutier public.“

Art. II. — Anexele nr. 1 și 2 la Ordonanța Guvernului nr. 44/1997 se înlocuiesc cu anexele nr. 1, respectiv nr. 2, care fac parte integrantă din prezenta ordonanță.

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 44/1997 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se articolelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu
Ministru de interne,
Gavril Dejeu

București, 25 august 1998.
Nr. 73.

ANEXA Nr. 1

DEFINIȚII

Pentru aplicarea prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

— *autovehicul* — vehicul care se deplasează pe drum prin propulsie proprie, cu excepția vehiculelor care circulă pe șine și a mopadelor;

— *activitate conexă transportului rutier* — activitate care se desfășoară în legătură cu activitatea de transport rutier și face parte din aceasta;

— *autoturism* — autovehicul care, prin construcție și echipare, este destinat transportului de persoane, bagaje

și/sau bunurilor acestora, având cel mult 9 locuri pe scaune, inclusiv cel al conducătorului auto;

— *autobuz* — autovehicul amenajat pentru transportul de persoane și al bagajelor acestora, având cel puțin 17 locuri pe scaune, inclusiv cel al conducătorului auto;

— *autocar* — autobuz destinat transportului de persoane așezate pe scaune, pe distanțe lungi și în scopuri turistice, în condiții de confort deosebit, prevăzut din construcție cu spații special amenajate în afara salonului, pentru depozitarea bagajelor;

— *agenție de voiaj* — spațiu special amenajat în care se desfășoară activități de eliberare a legitimațiilor de călătorie, informare și îndrumare a călătorilor;

— *autorizație de transport internațional* — documentul eliberat în conformitate cu reglementările în vigoare, care dă dreptul operatorului de transport să efectueze în anumite condiții unul sau mai multe transporturi pe teritoriul unei alte țări, pe perioada sa de valabilitate;

— *autogară* — spațiu amenajat în care se desfășoară în principal activități specifice serviciilor regulate de transport public de persoane;

— *cabotaj* — operațiune de transport rutier efectuată între două puncte de încărcare-descărcare aflate pe teritoriul unei țări, de către un operator de transport rutier străin; deplasarea fără încărcătură a unui vehicul între două operațiuni de transport internațional nu este considerată cabotaj;

— *certificare* — activitate prin care un organism acreditat eliberează un document scris (certificat) care atestă că un produs, proces sau serviciu este conform cu condițiile specificate;

— *colectarea și expedierea mărfurilor* — activitate de preluare, depozitare și expediere de mărfuri în partizi mici și mijlocii;

— *inspecția tehnică periodică* — verificare tehnică a vehiculelor rutiere înmatriculate, efectuată la termenele stabilite, prin care se atestă continuitatea conformității acestora cu normele tehnice specifice;

— *intermediere în transporturile rutiere* — operațiune prin care un agent economic preia de la beneficiari comenzile pentru transport rutier național și/sau internațional și le efectuează în nume propriu printr-un operator de transport rutier, ori prin asociere cu alți intermediari sau operatori din alte moduri de transport, sau intermediază contractarea transportului între beneficiari și operatorii de transport rutier;

— *licența de execuție pentru vehicul* — documentul operatorului de transport rutier în baza căruia acesta poate să execute anumite categorii și tipuri de transporturi, conform caracteristicilor tehnice constructive ale vehiculului aflat în proprietate sau închiriat, pentru care s-a angajat să respecte prevederile caietului de sarcini;

— *licența de execuție pentru activități conexe transportului rutier* — documentul prin care un agent economic poate să execute activități conexe transportului rutier (autogară, agenție de voiaj, colectare și expediere a mărfurilor, mesagerie, intermediere etc.), pentru care s-a angajat să respecte prevederile caietului de sarcini, anexă la aceasta;

— *licența de transport* — documentul prin care se atestă că operatorul de transport rutier îndeplinește condițiile de onorabilitate, competență profesională și capacitate financiară, având dreptul să efectueze transporturi rutiere, cu respectarea reglementărilor naționale și internaționale în domeniu și a prevederilor caietului de sarcini, anexă la aceasta;

— *licența de execuție pentru traseu* — documentul în baza căruia operatorul de transport rutier obține dreptul de a executa transporturi publice de persoane prin servicii regulate sau servicii regulate speciale în trafic național sau internațional pe un anumit traseu, conform caietului de sarcini, anexă la aceasta;

— *mesagerie* — activitate de transport bagaje, pachete și colete neînsoțite, prin curse speciale de mesagerie sau prin autobuzele ce deservește traseele de transport de persoane prin servicii regulate;

— *masa totală maximă autorizată* — masa totală maximă a vehiculului încărcat, declarată admisibilă cu prilejul omologării de către autoritatea competentă;

— *minibuz (sau microbuz)* — autovehicul destinat prin construcție transportului a 9—17 persoane pe scaune, inclusiv conducătorul auto, dar nu mai mult de 22 persoane așezate pe scaune și în picioare;

— *omologare* — autorizare de comercializare sau de utilizare într-un scop precizat sau în condiții stabilite a unui produs, proces sau serviciu;

— *omologare pentru circulație* — autorizare de admitere în circulația pe drumurile publice, în condiții reglementate, a vehiculelor rutiere;

— *operator pentru activități conexe transportului rutier* — agent economic care desfășoară activități conexe pentru transporturile rutiere;

— *program de transport* — documentul care se întocmește de autoritatea competentă, prin care se stabilesc traseele pentru transportul public de persoane prin servicii regulate, orarul de circulație, punctele de plecare, sosire și de oprire în parcurs;

— *refabricare (reconstrucție) a vehiculelor* — activitate de producție industrială pe un flux de fabricație cu o tehnologie elaborată sau avizată de producătorul inițial al vehiculelor respective, cu un sistem de asigurare a calității, certificat de organisme competente;

— *remorcă* — vehicul rutier care nu dispune de un sistem propriu de propulsie și care este destinat să fie tractat de autovehicul;

— *serviciu regulat de transport persoane* — activitate în cursul căreia se transportă persoane, pe bază de legitimații de călătorie, pe un traseu stabilit, respectând un grafic orar, persoanele fiind îmbarcate sau debarcate în stațiile publice sau la capetele de traseu;

— *serviciu regulat special de transport persoane* — serviciu regulat în cursul căruia se transportă, pe bază de legitimații eliberate de beneficiarul transportului, numai o anumită categorie de persoane, acestea fiind îmbarcate sau debarcate în puncte de oprire stabilite, altele decât stațiile publice;

— *serviciu-navetă* — activitate în cadrul căreia, prin repetate curse dus-întors, sunt transportate grupuri de

persoane formate anterior, de la un singur punct de plecare la o singură destinație;

— *stație publică* — punct de pe traseul unui serviciu regulat de transport persoane, amenajat și semnalizat corespunzător, în care opresc autovehiculele pentru urcarea și coborârea călătorilor;

— *serviciul ocazional de transport persoane* — activitate care nu poate fi definită ca serviciu regulat sau serviciu-navetă și care poate fi efectuată de către operatorii de transport numai pe baza unui contract unic, pentru un anumit grup de persoane anterior constituit, nominalizat în lista pasagerilor;

— *sistemul calității* — structuri organizatorice, proceduri, procese și resurse necesare pentru implementarea managementului calității;

— *supraveghere* — evaluarea efectuată de un organism acreditat, pentru a determina dacă un produs, proces sau serviciu este în continuare conform cu condițiile specificate;

— *transport public de persoane* — activitate de transport persoane contra plată, prin servicii regulate, servicii-navetă sau servicii ocazionale;

— *transport rutier național* — operațiuni de transport care se execută cu un vehicul rutier înmatriculat într-o țară, numai pe teritoriul țării respective;

— *transport rutier internațional* — operațiuni de transport în cursul căreia un vehicul rutier se deplasează pe teritoriul a cel puțin două țări;

— *transport rutier urban de persoane* — operațiuni de transport persoane care se execută cu un vehicul rutier numai pe teritoriul administrativ al unei localități;

— *transport rutier județean* — operațiuni de transport care se execută cu un vehicul rutier pe teritoriul aceluiași județ;

— *transport rutier interjudețean* — operațiuni de transport care se execută cu un vehicul rutier între localități situate pe teritoriul a două sau mai multe județe;

— *vehicul pentru transportul mărfurilor periculoase* — vehicul care este astfel construit și echipat încât respectă condițiile tehnice impuse prin reglementările în vigoare pentru transportul mărfurilor periculoase;

— *vehicul pentru transportul mărfurilor perisabile* — vehicul special amenajat pentru transportul de mărfuri la temperaturi controlate;

— *vehicul pentru transportul animalelor vii* — vehicul special amenajat pentru transportul de animale și păsări vii;

— *vehicul rutier* — sistem mecanic care circulă pe drum cu sau fără mijloace proprii de propulsare și care se utilizează pentru transportul de persoane, mărfuri, bunuri ori pentru efectuarea de servicii sau lucrări; fac excepție de la prevederile prezentei ordonanțe vehiculele cu tracțiune animală și cele împinse sau trase cu mâna.

ANEXA Nr. 2

CATEGORII ȘI TIPURI DE TRANSPORT RUTIER

I. Categoriile de transporturi rutiere

A. Clasificare din punct de vedere al desfășurării transportului:

1. Transporturi în trafic național;
2. Transporturi în trafic internațional.

B. Clasificare din punct de vedere al caracterului activității:

1. Transporturi publice;
2. Transporturi în interes propriu.

C. Clasificare din punct de vedere al caracterului transportului:

1. Transporturi propriu-zise;
2. Activități conexe:
 - 2.1. — Activitățile desfășurate în cadrul autogării;
 - 2.2. — Activitatea de agenție de voiaj;
 - 2.3. — Activitatea de intermediere a transporturilor;
 - 2.4. — Activitatea de colectare și expediere a mărfurilor;
 - 2.5. — Activitatea de mesagerie;
 - 2.6. — Alte activități conexe.

II. Tipurile de transporturi rutiere

A. Transporturi de mărfuri și bunuri:

1. — Transporturi de mărfuri generale;
2. — Transporturi de mărfuri perisabile;
3. — Transporturi de mărfuri periculoase;
4. — Transporturi de animale vii;
5. — Transporturi de mărfuri cu mase și/sau dimensiuni depășite;
6. — Transporturi cu vehicule specializate;
7. — Transporturi speciale cu vehicule;
8. — Alte transporturi.

B. Transporturi de persoane:

1. — Transporturi prin servicii regulate;
2. — Transporturi prin servicii regulate speciale;
3. — Transporturi prin curse ocazionale;
4. — Transporturi prin curse ocazionale turistice;
5. — Transporturi în regim de taxi;
6. — Transporturi în regim *rent a car*;
7. — Alte transporturi.

C. Transporturi mixte de mărfuri, bunuri și persoane

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

**pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 68/1997
privind procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impozite și taxe**

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 pct. 4 lit. e) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impozite și taxe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 30 august 1997, aprobată și modificată prin Legea nr. 73/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 142 din 8 aprilie 1998, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Toți plătitorii, persoane juridice sau fizice, române și străine, cărora le revin, potrivit legii, obligații fiscale către bugetul de stat și bugetele locale, trebuie să întocmească și să depună declarații sau deconturi de impunere, denumite în continuare *declarații de impozite și taxe*.

(2) Declarațiile de impozite și taxe sunt documente prin care se declară:

a) impozitele și taxele datorate, în cazul în care, potrivit legii, obligația calculării impozitelor și taxelor revine plătitorului;

b) bunurile și veniturile impozabile, în cazul în care, potrivit legii, stabilirea impozitului și taxei se face de organul fiscal;

c) impozitele colectate prin stopaj la sursă, în cazul în care plătitorul are obligația de a calcula, reține și vărsa impozite și taxe.

(3) Declarația de impozite și taxe se întocmește prin completarea unui formular pus la dispoziție plătitorilor, în mod gratuit, de către Ministerul Finanțelor.

(4) Declarațiile de impozite și taxe se întocmesc și se depun, potrivit reglementărilor legale în vigoare, precum și prezentei ordonanțe, la unitatea subordonată Ministerului Finanțelor, în a cărei rază teritorială plătitorul își are sediul sau domiciliul, după caz, sau unde este luat în evidența fiscală, denumită în continuare *organ fiscal competent*.”

2. Articolul 2 alineatul (1) litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) cuantumul impozitelor sau taxelor, după caz, dacă obligația calculării impozitului sau taxei revine, potrivit legii, plătitorului.“

3. Articolul 3 alineatul (2) se abrogă.

4. La articolul 4 se introduce alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Data de depunere a declarației de impozite și taxe este considerată data înregistrării acesteia la organul fiscal sau data de expediție a poștei, după caz.“

5. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Plătitorul este obligat să depună o declarație de impozite și taxe și dacă în cursul anului fiscal se află în una din următoarele situații:

a) dizolvare, lichidare sau transformare, conform prevederilor legale;

b) reorganizare prin divizare, fuziune prin absorbție sau fuziune prin contopire, conform legii;

c) încetarea activității, precum și terminarea activității supuse impozitării sau taxării;

d) încetarea obligației de a calcula, reține și vira impozite și taxe;

e) modificări intervenite în baza de impozitare, în cazul reprezentanților firmelor străine cu activitate pe teritoriul României, sau pentru impozitele și taxele datorate pentru clădiri, terenuri și mijloace de transport de către persoanele juridice.

(2) Declarația de impozite și taxe se depune în termen de 15 zile de la data apariției uneia din situațiile prevăzute la lit. a) și b) ale alin. (1).

(3) Declarația de impozite și taxe se depune până la data de 25 a lunii următoare celei în care plătitorul s-a aflat în una din situațiile prevăzute la lit. c), d) și e) ale alin. (1).“

6. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Plătitorii au obligația de a întocmi corect declarațiile de impozite și taxe, în conformitate cu

reglementările legale în vigoare, înscriind clar, lizibil și complet informațiile prevăzute de formulare.“

7. După articolul 8 se introduc articolele 8¹, 8², 8³ și 8⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 8¹. — Declarațiile de impozite și taxe depuse pot fi corectate de plătitori, din proprie inițiativă, în cadrul termenelor și potrivit procedurii stabilite prin normele metodologice prevăzute la art. 14.

Art. 8². — (1) În cazul nedeunerii declarației de impozite și taxe, organul fiscal va transmite plătitorului o înștiințare, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, prin care îi va notifica depășirea termenului legal de depunere a declarației.

(2) Dacă, în termen de 15 zile de la data primirii înștiințării, plătitorul nu depune declarația de impozite și taxe, organul fiscal competent va stabili din oficiu obligația de plată.

Art. 8³. — Impozitele și taxele stabilite din oficiu de organul fiscal competent se comunică plătitorului printr-o înștiințare de plată, transmisă potrivit legii.

Art. 8⁴. — Impozitele și taxele stabilite din oficiu de organele fiscale competente se corectează la data depunerii efective, de către plătitor, a declarației de impozite și taxe sau la data efectuării unui control fiscal.“

8. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Depunerea cu întârziere a declarației de impozite și taxe se penalizează, după cum urmează:

a) cu 10% din impozitul sau taxa datorată sau stabilită din oficiu, după caz, dacă declarația este depusă cu o întârziere de până la 30 de zile inclusiv față de termenul legal stabilit;

b) cu 30% din impozitul sau taxa datorată sau stabilită din oficiu, după caz, dacă declarația este depusă cu o întârziere de până la 60 de zile față de termenul legal stabilit;

c) cu 50% din impozitul sau taxa datorată sau stabilită din oficiu, după caz, dacă declarația este depusă cu o întârziere de peste 60 de zile față de termenul legal stabilit;

d) cu 500.000 lei, sumă ce va putea fi actualizată prin hotărâre a Guvernului, în funcție de evoluția indicelui prețurilor de consum, în cazul nedeunerii declarației de către plătitorii care nu realizează profit impozabil, de cei care având sume de rambursat sau de restituit de la bugetul de stat, reprezentând T.V.A. și accize, nu mai depun deconturi pentru taxele respective, precum și de cei prevăzuți la art. 5 din prezenta ordonanță.

(2) Penalitățile calculate la suma impozitelor și taxelor stabilite din oficiu sunt datorate așa cum au fost stabilite, indiferent de modalitatea de regularizare ulterioară a impozitelor sau taxelor.“

9. După articolul 9 se introduce articolul 9¹, cu următorul cuprins:

„Art. 9¹. — (1) Constituie contravenții, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să constituie infracțiuni, nerespectarea prevederilor art. 6 și 8 și se sancționează cu amendă între 100.000 lei și 1.000.000 lei.

(2) Amenda va putea fi actualizată prin hotărâre a Guvernului, în funcție de evoluția indicelui prețurilor de consum.

(3) Dacă plătitorul își corectează, din proprie inițiativă, declarația, înainte de inițierea de către organul fiscal competent a procedurii de stabilire din oficiu a obligației de plată, fapta prevăzută la alin. (1) se sancționează cu avertisment.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele fiscale competente.

(5) Prevederile prezentului articol se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25 și 26.“

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impozite și taxe, aprobată și modificată prin Legea nr. 73/1998, cu modificările aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu renumerotarea corespunzătoare a textelor.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind organizarea și funcționarea Fondului Cultural Național

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 pct. 9 lit. b) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — (1) Se constituie Fondul Cultural Național, denumit în continuare *Fondul*, în vederea protejării, punerii în valoare a moștenirii culturale, dezvoltării și promovării valorilor culturale contemporane.

(2) Fondul se constituie din surse extrabugetare, se gestionează în regim extrabugetar de către Ministerul Culturii și contribuie la realizarea obiectivelor prevăzute la alin. (1).

Art. 2. — (1) Sursele de constituire a Fondului sunt:

a) o cotă de 5% din încasările realizate de agenții economici din vânzarea reproducerilor, copiilor sau mulajelor realizate, în condițiile legii, după bunuri culturale mobile proprietate publică ori după monumente sau componente ale monumentelor istorice proprietate publică;

b) o cotă de 5% din încasările realizate de agenții economici din vânzarea, prin licitație publică, a bunurilor culturale mobile;

c) o cotă de 1% din încasările realizate de agențiile imobiliare din vânzarea imobilelor monumente istorice;

d) o cotă de 20% din încasările realizate de agenții economici din vânzarea publicațiilor cu conținut erotic, precum și din încasările obținute din vânzarea sau închirierea casetelor audio cu conținut erotic;

e) o cotă de 2% din încasările realizate de agenții economici din vânzarea sau închirierea discurilor, compact-discurilor audio și video, casetelor audio înregistrate, cărților poștale sonore și a altor asemenea produse cu destinație culturală;

f) o cotă de 3% din încasările realizate de agenții economici din vânzarea calendarelor sau cărților poștale ilustrate, afișelor, posterelor, imaginilor autocolante sau a tipăriturilor mixte, altele decât cele prevăzute la lit. a);

g) o cotă de 2% din încasările realizate de agenții economici care comercializează bunuri culturale provenite din import;

h) o cotă de 2% din încasările realizate de agenții economici din vânzarea produselor de artă populară;

i) o cotă de 2% din veniturile realizate de agenții economici care își desfășoară activitatea în incinta sau în spațiul de protecție a monumentelor istorice proprietate publică;

j) o cotă de 1% din încasările realizate de agenții economici din organizarea de distracții de tip luna-park;

k) o cotă de 1% din veniturile realizate de agenții economici care își desfășoară activitatea în domeniul impresariatului artistic;

l) o cotă de 2% din devizul general al investițiilor autorizate a se realiza de către agenții economici pentru construcțiile amplasate în spațiile de protecție a monumentelor istorice proprietate publică;

m) fonduri obținute în cadrul colaborării internaționale;

n) donații, legate sau alte liberalități;

o) sponsorizări;

p) dobânda aferentă disponibilităților Fondului;

q) alte venituri dobândite în condițiile legii.

(2) Cotele prevăzute la alin. (1) se aplică asupra încasărilor totale realizate, din care s-a dedus T.V.A. aferentă, și se adaugă la prețul de vânzare și, respectiv, la tarifele încasate pentru bunurile și serviciile care fac obiectul bazei de calcul.

Art. 3. — (1) Plătitorii cotelor prevăzute la art. 2 alin. (1) au obligația să calculeze și să vireze la Fond sumele reprezentând aceste cote.

(2) Modul de stabilire, vărsare și gestionare a sumelor aferente cotelor menționate la art. 2 alin. (1) se reglementează prin norme metodologice elaborate de Ministerul Culturii și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 4. — (1) Sumele reprezentând cotele instituite prin prezenta ordonanță se calculează lunar de către plătitori și se varsă, de către aceștia, până la data de 15 a lunii următoare.

(2) Pentru neachitarea la termen a cotelor instituite prin prezenta ordonanță se percep penalități stabilite prin actele normative privind taxele și impozitele datorate la bugetul de stat.

(3) Penalitățile prevăzute la alin. (2) se fac venituri la Fond.

Art. 5. — (1) Strategia și prioritățile anuale în utilizarea Fondului se stabilesc de către un consiliu format din 11 membri, înființat prin hotărâre a Guvernului, din care 5 membri sunt desemnați de către ministrul culturii și 5 membri, de către uniunile de creatori, fundații culturale ori asociații profesionale sau culturale.

(2) Ministrul culturii îndeplinește funcția de președinte al consiliului.

(3) Consiliul va funcționa în baza unui regulament de organizare și funcționare, aprobat prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Culturii.

(4) Utilizarea sumelor colectate în Fond se face cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(5) Sumele rămase neutilizate la finele anului se raportează în anul următor, putând fi utilizate potrivit destinațiilor stabilite de consiliu.

Art. 6. — (1) Sumele colectate în Fond se pot utiliza pentru:

a) crearea, păstrarea și promovarea în țară și în străinătate a valorilor culturale naționale și universale;

b) sprijinirea inițierii și derulării unor programe și proiecte culturale, în țară și în străinătate;

c) dezvoltarea relațiilor culturale internaționale ale României;

d) stimularea și susținerea unor proiecte și programe culturale performante, propuse de persoane fizice ori juridice de drept public sau privat.

(2) Din sumele colectate în Fond se poate acorda sprijin financiar, rambursabil sau nerambursabil, unor persoane fizice ori juridice de drept public sau privat, pe bază de contract, pentru proiecte culturale competitive.

(3) Condițiile concrete de acordare a sprijinului financiar se stabilesc prin norme metodologice elaborate de Ministerul Culturii și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 7. — Controlul respectării obligațiilor de plată a contribuțiilor la Fond, în condițiile și la termenele stabilite prin prezenta ordonanță, se efectuează de către Ministerul Culturii, prin organele sale specializate și/sau de către serviciile publice descentralizate ale acestuia, după caz.

Art. 8. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Culturii va elabora și va prezenta Guvernului spre aprobare Regulamentul de organizare și funcționare a Fondului, precum și normele metodologice prevăzute la art. 5 alin. (3) și la art. 3 alin. (2).

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul culturii,
Ion Caramitru
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 25 august 1998.
Nr. 79.

GVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind prelungirea duratei de valabilitate a licenței N.M.T. și stabilirea taxei aferente

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 pct. 13 lit. b) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — Perioada de valabilitate a licenței N.M.T. se poate prelungi, la cererea titularului de licență, dacă autoritatea de reglementare apreciază că această măsură este necesară pentru îmbunătățirea serviciului de telefonie care face obiectul acestei licențe, ținând seama de eficiența funcțională, capacitatea financiară și impactul asupra competiției în telecomunicații și dacă titularul și-a îndeplinit în mod corespunzător obligațiile prevăzute de licență, astfel:

a) de la 24 martie 2002 la 31 decembrie 2007, cu condiția ca titularul de licență să plătească o taxă de licență în valoare de 5 milioane dolari S.U.A. înainte de 24 martie 2002;

b) de la 31 decembrie 2007 până la 24 martie 2012, cu condiția ca titularul de licență să plătească o taxă de licență în valoare de 5 milioane dolari S.U.A. înainte de 31 decembrie 2007.

Art. 2. — În vederea trecerii de la standardul N.M.T. analogic la cel digital, titularul de licență va plăti o taxă de 1 milion dolari S.U.A. pentru fiecare porțiune de 25% din rețeaua telefonică mobilă în care echipamentele analogice vor fi înlocuite cu unele digitale.

Art. 3. — Titularul de licență va obține, cu condiția trecerii de la standardul N.M.T. analogic la cel digital, în urma negocierii cu Ministerul Apărării Naționale și cu Serviciul de Telecomunicații Speciale și după plata taxelor de licență prevăzute la art. 1 și 2, o extindere a benzii de frecvențe, utilizată după cum urmează:

de la	la
453,6 — 456,5 MHz	453 — 457,475 MHz
463,6 — 466,5 MHz	463 — 467,475 MHz

Art. 4. — Pentru a compensa cheltuielile necesare înlocuirii echipamentelor aflate în exploatare la instituțiile care utilizează spectrul guvernamental necesar extinderii funcționării rețelei N.M.T., se acordă alocații bugetare, în sumă de 12 milioane dolari S.U.A., tuturor acestor instituții, corespunzător cu numărul echipamentelor aflate în utilizare la fiecare dintre ele, sursa de finanțare fiind constituită din taxele de licență prevăzute la art. 1 și 2.

Art. 5. — Taxele de licență prevăzute la art. 1 și 2 se fac venit la bugetul de stat.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul comunicațiilor,
Sorin Pantiş
Ministru de stat, ministrul apărării naționale,
Victor Babiuc
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 25 august 1998.
Nr. 80.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind unele măsuri pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 pct. 3 lit. b) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Sunt supuse prevederilor prezentei ordonanțe terenurile degradate inapte pentru folosințe agricole, precum și terenurile neproductive, indiferent de forma de proprietate, care pot fi ameliorate prin lucrări de împădurire, în vederea protejării solului, refacerii echilibrului hidrologic și îmbunătățirii condițiilor de mediu.

Art. 2. — Sunt considerate *terenuri degradate*, în înțelesul prezentei ordonanțe, terenurile care, prin eroziune, poluare sau acțiunea distructivă a unor factori antropici, și-au pierdut capacitatea de producție vegetală, și anume:

a) terenurile cu eroziune de suprafață foarte puternică și excesivă;

b) terenurile cu eroziune de adâncime — ogașe, ravene, torenți;

c) terenurile afectate de alunecări active, prăbușiri, surpări și scurgeri noroioase;

d) terenurile nisipoase expuse erodării de către vânt sau apă;

e) terenurile cu aglomerări de pietriș, bolovăniș, grohotiș, stâncării și depozite de aluviuni torențiale;

f) terenurile cu exces permanent de umiditate;

g) terenurile săratate sau acide;

h) terenurile poluate cu substanțe chimice, petroliere sau noxe;

i) terenurile ocupate cu halde miniere, deșeuri industriale sau menajere, gropi de împrumut etc.;

j) terenuri cu biocenoză afectate sau distruse.

Art. 3. — Fac obiectul împăduririi, în condițiile prezentei ordonanțe, următoarele categorii de terenuri degradate:

- a) terenurile degradate proprietate publică a statului;
- b) terenurile degradate proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale (comune, orașe și municipii);
- c) terenurile degradate proprietate privată.

Art. 4. — Terenurile degradate prevăzute la art. 2, precum și terenurile neproductive care pot fi ameliorate prin împădurire se constituie în perimetre de ameliorare.

CAPITOLUL II

Procedura de identificare și de împădurire a terenurilor degradate

Art. 5. — Identificarea, delimitarea și constituirea perimetrelor la nivelul localităților se fac de către o comisie stabilită prin decizie a prefectului, la propunerea directorului general al Direcției generale pentru agricultură și alimentație. Comisia se va constitui în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe și va fi formată din:

- primarul comunei, orașului sau al municipiului, după caz, președinte al comisiei;
- reprezentantul Oficiului de cadastru agricol și organizarea teritoriului agricol — secretar;
- reprezentantul direcției silvice sau al ocolului silvic;
- reprezentantul agenției pentru protecția mediului;
- reprezentantul sectorului de îmbunătățiri funciare;
- specialiști din unitățile și subunitățile de cercetare și proiectare în domeniile de îmbunătățiri funciare pentru agricultură, silvicultură, împăduriri de terenuri degradate, cercetări pedologice și altele, după caz.

Art. 6. — (1) Inventarierea terenurilor degradate care fac obiectul acțiunii de ameliorare prin împădurire și constituirea perimetrelor de ameliorare se vor face cu respectarea prevederilor Regulamentului privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, precum și componența, funcționarea și atribuțiile comisiilor de specialiști, constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 786 din 30 decembrie 1993.

(2) Inventarierea terenurilor degradate prevăzute la alin. (1) este o obligație permanentă care nu se va încheia decât după finalizarea acțiunilor de ameliorare a acestora.

(3) Pentru prima etapă, acțiunea de inventariere a terenurilor excesiv degradate, care prezintă pericol pentru siguranța obiectivelor social-economice și care nu sunt utilizabile în activitățile productive, se va încheia în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 7. — Terenurile degradate constituite în perimetre și propuse a fi ameliorate prin împădurire vor fi scoase din evidența terenurilor cu folosințe agricole productive sau a terenurilor neproductive și vor fi înregistrate ca „terenuri neproductive destinate a fi împădurite“, potrivit normelor metodologice ce vor fi emise de Ministerul Agriculturii și

Alimentației în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 8. — (1) Terenurile degradate proprietate publică, prevăzute la art. 3 lit. a) și b), vor fi împădurite de deținătorii lor legali, din sursele financiare proprii. Materialul biologic se asigură de Regia Națională a Pădurilor, pe bază contractuală, sau de alți producători, iar lucrarea se va executa cu asistența tehnică gratuită a personalului silvic de specialitate.

(2) Documentația tehnico-economică pentru lucrările de ameliorare se execută contra cost de personalul de specialitate al direcțiilor silvice, în cazurile în care sunt necesare numai lucrări de împădurire și amenajare, și de către Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice sau de către alte unități specializate, atestate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, în cazurile când sunt necesare și lucrări de construcții pentru consolidarea terenurilor și corectarea torenților.

Art. 9. — Terenurile degradate proprietate publică, pentru ameliorarea cărora deținătorii legali nu dispun de resursele materiale necesare, se pot transmite — fără plată — în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor. Transmiterea se aprobă prin hotărâre a Guvernului, cu avizul Ministerului Agriculturii și Alimentației și Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, în condițiile în care suprafața terenului este, de regulă, de minimum 10 hectare, în cazul trupurilor izolate, și indiferent de suprafață, în cazul terenurilor limitrofe cu fondul forestier proprietate publică a statului.

Art. 10. — (1) Terenurile degradate proprietate privată, cuprinse în perimetrele de ameliorare constituite potrivit legii, pot fi donate statului prin acte autentice, cu avizul Ministerului Agriculturii și Alimentației, și administrate de Regia Națională a Pădurilor, în vederea executării lucrărilor de ameliorare prin împădurire. Actele de donații, înregistrarea în evidențele funciare și în registrele de inscripțiuni imobiliare, pentru asemenea cazuri, sunt scutite de taxele aferente. Onorariul notarial se suportă de Regia Națională a Pădurilor.

(2) Preluarea terenurilor degradate de către Regia Națională a Pădurilor se face în condițiile prevăzute la art. 9.

Art. 11. — (1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, cu avizul Ministerului Agriculturii și Alimentației, în numele statului poate mandata Regia Națională a Pădurilor să cumpere, de la persoane fizice, terenuri degradate în vederea împăduririi, cuprinse în perimetre de ameliorare constituite potrivit legii. Plata contravaloarei acestor terenuri se va face din fondul de conservare și regenerare a pădurilor, prevăzut la art. 63 din Legea nr. 26/1996.

(2) Metodologia pe baza căreia se vor putea cumpăra terenuri degradate de la persoane fizice se va elabora de către Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, cu avizul Ministerului Finanțelor, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

(3) Autentificarea actelor de vânzare-cumpărare, precum și transcrierea dreptului de proprietate asupra terenurilor sunt scutite de taxa de timbru, respectiv de timbrul judiciar.

CAPITOLUL III

Finanțarea lucrărilor de împădurire a terenurilor degradate

Art. 12. — Sursele de finanțare, în vederea împăduririi terenurilor degradate, în funcție de categoria de proprietate prevăzută la art. 3 și de importanța obiectivelor ce trebuie protejate, sunt următoarele:

a) Fondul de ameliorare a fondului funciar, constituit potrivit Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată;

b) alocații de la bugetul de stat, conform art. 88 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată;

c) alocații de la bugetele locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și județelor;

d) sponsorizări de la societăți comerciale, fundații și altele;

e) surse financiare externe nerambursabile sau credite externe pe termen lung;

f) contribuția benevolă a persoanelor fizice sau juridice, interesate de executarea lucrărilor de ameliorare;

g) fondul de conservare și regenerare a pădurilor, constituit conform art. 63 din Legea nr. 26/1996;

h) despăgubirile legale, datorate de persoanele fizice sau juridice, vinovate de degradarea solului, stabilite de instanța competentă, la cererea unităților locale sau centrale de specialitate în domeniul agriculturii, silviculturii sau protecției mediului.

Art. 13. — Finanțarea lucrărilor de ameliorare a terenurilor degradate, preluate de Regia Națională a Pădurilor, se face din următoarele surse:

a) Fondul de ameliorare a fondului funciar — secțiunea constituită la Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului;

b) fondul de conservare și regenerare a pădurilor, constituit la Regia Națională a Pădurilor, potrivit legii;

c) surse de finanțare externă, nerambursabile;

d) contribuția benevolă a persoanelor fizice sau juridice care sunt interesate în executarea lucrărilor de ameliorare;

e) despăgubirile legale, datorate de persoanele fizice sau juridice, vinovate de degradarea solului, stabilite de instanța competentă, la cererea unităților locale sau centrale de specialitate în domeniul agriculturii, silviculturii sau protecției mediului.

Art. 14. — (1) Fondurile necesare pentru întocmirea documentațiilor tehnico-economice și pentru executarea lucrărilor de ameliorare prin împădurire a terenurilor degradate proprietatea persoanelor fizice se asigură prin:

a) Fondul de ameliorare a fondului funciar;

b) alocații de la bugetul de stat, prevăzute în acest scop în bugetul Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului;

c) contribuția în muncă sau în bani a deținătorilor terenurilor respective și a altor locuitori care beneficiază direct sau indirect de aceste lucrări de ameliorare;

d) contribuția în bani a societăților comerciale și regiilor autonome ale căror construcții, drumuri, poduri și altele asemenea beneficiază de avantajele lucrărilor de ameliorare sau de corectare a terenurilor.

(2) În cazurile în care se constată că anumite terenuri au fost degradate și scoase din producția agricolă sau silvică prin fapte culpabile ale unor persoane fizice sau juridice, constatate în condițiile și de specialiștii prevăzuți la art. 114 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, primăria, organul agricol sau silvic poate cere pe cale civilă sau penală, după caz, suportarea de către cei vinovați a cheltuielilor necesare de refacere și ameliorare a solului, acțiunile civile fiind scutite de taxa judiciară de timbru.

CAPITOLUL IV

Răspunderi și sancțiuni

Art. 15. — Refuzul persoanelor fizice și juridice de a accepta ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate pe care le dețin, în condițiile prezentei ordonanțe, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei, în cazul persoanelor fizice, și de la 5.000.000 lei la 25.000.000 lei, în cazul persoanelor juridice.

Art. 16. — (1) Proprietarii de terenuri degradate, care beneficiază de material biologic destinat împăduririi al cărui cost nu l-au suportat și refuză utilizarea sa sau îl utilizează în alte scopuri, vor fi sancționați cu amendă a cărei valoare va fi egală cu cea a materialului de împădurit, multiplicată de 5 ori.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), persoanele vinovate vor suporta și despăgubirea corespunzătoare costului materialului biologic destinat împăduririi, care se varsă la Fondul de ameliorare a fondului funciar sau la fondul de conservare și regenerare a pădurilor, după caz.

Art. 17. — (1) Contravențiilor prevăzute la art. 15 și 16 le sunt aplicabile dispozițiile cuprinse în Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 25—27.

(2) Amenziile se fac venit la bugetul de stat.

Art. 18. — Prevederile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile art. 106—115 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 19. — (1) Executarea lucrărilor de ameliorare a terenurilor prin împădurire este obligatorie atât pentru persoanele fizice, cât și pentru cele juridice, în cazurile în care organele centrale și locale care răspund de protecția mediului constată că neefectuarea acestor lucrări pune în pericol siguranța unor localități, a unor obiective de interes național sau viața populației din anumite zone.

(2) În cazurile în care persoanele fizice și juridice care dețin terenuri degradate proprietate privată nu sunt de acord cu executarea lucrărilor de ameliorare în condițiile prevăzute în prezenta ordonanță, Guvernul, la propunerea ministerelor interesate, va supune Parlamentului exproprie-

rea prin lege, în regim de urgență, pentru utilitate publică, a terenurilor respective, cu prevederea unor măsuri compensatorii. Administrarea acestor terenuri se va face de către Regia Națională a Pădurilor.

Art. 20. — Terenurile degradate preluate de Regia Națională a Pădurilor în condițiile prevăzute la art. 9, art. 11 și art. 19 alin. (2) se înscriu în amenajamentele silvice, devin parte a fondului forestier național proprietate publică a statului și se supun regimului silvic.

Art. 21. — Pentru terenurile degradate prevăzute la art. 2, deținătorii acestora nu datorează impozitele sau taxele stabilite conform prevederilor legale în vigoare, timp de 25 ani de la data împăduririi acestora.

Art. 22. — Deținătorii de terenuri degradate, împădurite în condițiile prezentei ordonanțe, vor asigura cu continuitate, pe cheltuială proprie, lucrările de îngrijire, pază și protecție în perimetrele de ameliorare respective, cu respectarea normelor tehnice silvice pentru această categorie de vegetație forestieră.

Art. 23. — Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură va raporta, anual, Guvernului situația identificării și împăduririi terenurilor degradate.

Art. 24. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, se abrogă orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul apelor,
pădurilor și protecției mediului,
Romică Tomescu
p. Ministrul agriculturii și alimentației,
Adrian Dobrescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 25 august 1998.
Nr. 81.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind înregistrarea fiscală a plătitorilor de impozite și taxe

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 pct. 4 lit. g) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — Sunt obligați să completeze și să depună declarație de înregistrare fiscală, în vederea atribuirii codului fiscal și a eliberării certificatului de înregistrare fiscală, cei care, în condițiile legii, sunt plătitori de impozite și taxe, după cum urmează:

a) persoanele juridice;

b) toate persoanele fizice, asociațiile familiale, precum și asociațiile civile fără personalitate juridică, autorizate, care realizează venituri în România din activități desfășurate pe baza liberei inițiative, cu excepția cazurilor în care, potrivit legii, veniturile obținute sunt impozitate prin reținere la sursă;

c) reprezentanții fiscali ai contribuabililor, împuterniciți potrivit legii;

d) alte persoane decât cele prevăzute la lit. a), b) și c), asociații sau organizații de orice fel care, în baza actului

de constituire ori a autorizației eliberate de organul competent, desfășoară în România activități cu caracter economic, social, politic, sindical, cultural, civic, filantropic ori religios, precum și cele care, potrivit legii, au obligația să facă reținerea la sursă a impozitelor și taxelor;

e) instituțiile publice ai căror conducători îndeplinesc atribuții de ordonator de credite, precum și unitățile din subordinea acestora care funcționează pe principiul mijloacelor extrabugetare sau cu subvenții de la bugetul de stat și care întocmesc bilanț contabil distinct;

f) reprezentanțele societăților comerciale sau ale organizațiilor economice străine, precum și alte organizații și organisme internaționale care funcționează în România.

Art. 2. — Declarația de înregistrare fiscală va fi însoțită de acte doveditoare ale informațiilor înscrise în declarație.

Art. 3. — Declarațiile de înregistrare fiscală se depun la direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București sau la administrațiile financiare ale sectoarelor municipiului București, în termen de 15 zile de la eliberarea certificatului de înmatriculare, a autorizației de funcționare sau a actului legal de constituire, după caz.

Art. 4. — Societățile comerciale cu statut de filială au obligația ca la înregistrarea fiscală să declare datele de identificare și codul fiscal al societății comerciale care le-a înființat.

Art. 5. — Plătitorii de impozite și taxe care au subunități de tip sedii secundare trebuie să depună pentru acestea declarația de înregistrare fiscală la organul fiscal în raza căruia se află sediul subunităților, însoțită de o copie a certificatului de înregistrare fiscală a unității cu personalitate juridică, în termen de 15 zile de la înființarea sediului secundar.

Art. 6. — (1) Pe baza declarației de înregistrare fiscală depusă de plătitorul de impozite și taxe, organele fiscale prevăzute la art. 3 vor atribui codul fiscal și vor elibera certificatul de înregistrare fiscală în termen de 15 zile de la data depunerii declarației.

(2) Eliberarea certificatelor de înregistrare fiscală este supusă taxelor de timbru, potrivit legii.

Art. 7. — Înregistrarea fiscală reprezintă și înregistrarea ca plătitor de T.V.A., accize și alte impozite și taxe care, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege, sunt nominalizate prin ordin al ministrului finanțelor.

Art. 8. — (1) Modificările intervenite în datele declarate, inclusiv încetarea temporară sau definitivă a activității, se comunică organelor fiscale de către plătitorii de impozite și taxe prin completarea și depunerea unei declarații de mențiuni, în termen de 15 zile de la data producerii acestora.

(2) În cazul modificărilor privind sediul sau domiciliul, plătitorii de impozite și taxe vor depune declarația de mențiuni la unitatea fiscală unde au avut sediul sau domiciliul inițial, împreună cu certificatul de înregistrare fiscală, care se va anula, și se va elibera un nou certificat de înregistrare fiscală, cu același cod fiscal, dar cu noul sediu sau domiciliu.

(3) Contribuabilii care, potrivit legii, devin plătitori de T.V.A. prin depășirea plafonului stabilit de lege, ulterior înregistrării fiscale, sunt obligați să depună declarație de mențiuni până la data de 15 a lunii următoare în care au realizat depășirea.

(4) Contribuabilii care, potrivit legii, devin plătitori de T.V.A. prin opțiune, ulterior înregistrării fiscale, sunt obligați să depună declarație de mențiuni până la data de 15 a lunii în care fac opțiunea. Înregistrarea ca plătitor de T.V.A. se va face începând cu data de 1 a lunii următoare depunerii declarației de mențiuni.

(5) Plătitorii de T.V.A. prin opțiune, care renunță la această calitate după trecerea perioadei stabilite potrivit legii, sunt obligați să depună declarație de mențiuni până la data de 15 a ultimei luni din perioada stabilită. Scoaterea din evidență se va face începând cu data de 1 a lunii

următoare depunerii declarației de mențiuni, dacă se constată îndeplinirea condițiilor legale.

(6) Contribuabilii care devin plătitori de accize, ulterior înregistrării fiscale, sunt obligați să depună declarație de mențiuni în termen de 15 zile de la data obținerii, potrivit legii, a acestei calități.

(7) În momentul încetării calității de plătitor de accize, contribuabilul este obligat ca, în termen de 15 zile, să depună declarație de mențiuni. Scoaterea din evidență se va face începând cu data de 1 a lunii următoare depunerii declarației de mențiuni, dacă se constată îndeplinirea condițiilor legale.

(8) După radierea din registrul comerțului sau după suspendarea, anularea sau încetarea valabilității actului de constituire sau a autorizației eliberate de organul competent, persoanele înregistrate fiscal sunt obligate ca, în termen de 15 zile, să depună declarație de mențiuni și să predea organelor fiscale, în vederea anulării, certificatul de înregistrare fiscală.

Art. 9. — (1) Plătitorii de impozite și taxe au obligația de a menționa pe facturi, scrisori, oferte, comenzi sau orice alte documente întrebuițate codul fiscal propriu.

(2) Băncile, organele fiscale și alte instituții publice, contribuabilii și orice alte persoane interesate nu vor accepta ca legal valabile documentele prezentate de plătitorii de impozite și taxe, dacă acestea nu au înscris codul fiscal al plătitorului care, potrivit prezentei ordonanțe, are obligația de a se înregistra fiscal.

Art. 10. — În cazul pierderii, furtului sau distrugerii certificatului de înregistrare fiscală, Ministerul Finanțelor va elibera duplicate ale acestuia, în baza cererii plătitorilor de impozite și taxe și a dovezii de publicare a pierderii, furtului sau distrugerii, în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

Art. 11. — Autorizarea, dată în baza Decretului-lege nr. 54/1990 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice pe baza liberei inițiative, cu modificările ulterioare, va fi comunicată, din oficiu, de către organele administrației publice locale organului fiscal competent, pentru evidența fiscală.

Art. 12. — Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni:

a) nedepunerea în termen a declarației de înregistrare sau de mențiuni;

b) depunerea de declarații de înregistrare fictive, neconforme cu realitatea;

c) prezentarea și primirea documentelor care nu au înscris codul fiscal;

d) înscrierea pe documente a unor coduri fiscale false.

Art. 13. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 12 se sancționează după cum urmează:

— cele de la lit. a) și c), cu amendă de la 300.000 lei la 500.000 lei;

— cele de la lit. b) și d), cu amendă de la 1.000.000 lei la 1.500.000 lei.

(2) Cuantumul amenzilor va putea fi actualizat prin hotărâre a Guvernului, în funcție de evoluția indicelui ratei inflației.

Art. 14. — Constatarea contravențiilor și aplicarea amenziilor se fac de către organele de specialitate din subordinea Ministerului Finanțelor.

Art. 15. — Prevederile art. 13 și 14 referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția celor ale art. 25 și 26.

Art. 16. — Modelul, caracteristicile, precum și modul de tipărire, difuzare, utilizare și păstrare a declarației de înregistrare fiscală, a certificatului de înregistrare fiscală, a declarației de mențiuni și a altor documente necesare înregistrării fiscale vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, publicat în Monitorul Oficial al României.

Art. 17. — Ministerul Finanțelor va elabora norme metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe, aprobate prin

ordin al ministrului finanțelor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României.

Art. 18. — (1) Prevederile prezentei ordonanțe intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

(2) Pe aceeași dată se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 224/1993 privind atribuirea codului fiscal pentru plătitorii de impozite și taxe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 4 iunie 1993, precum și orice alte dispoziții contrare.

(3) Codurile fiscale atribuite conform Hotărârii Guvernului nr. 349/1992 și Hotărârii Guvernului nr. 224/1993 rămân valabile.

(4) Declarațiile de înregistrare model IMP 1 și IMP 2, stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 224/1993, se vor folosi până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 25 august 1998.
Nr. 82.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.